

[Lone Dybkjær.]

straks satse på atomkraftværker. Spørgsmålet om, hvorvidt der skal opføres atomkraftværker eller ikke, må ses på lang sigt og i bred sammenhæng, og heri må alle aspekter af vor energipolitik for landet som helhed indgå.

Statsministeren (Poul Hartling):

Jeg kan besvare spørgsmålet positivt. Regeringen er enig med spørgeren i, at spørgsmålet om opførelse af atomkraftværker indeholder mange aspekter, som folketinget bør drøfte og tage stilling til, inden det første kraftværk skal bygges.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at justitsministeren, jeg tror i morgen, vil fremsætte forslag til en ny lov om atomanlæg, og under behandlingen af dette forslag vil der blive lejlighed til at gå nærmere ind på forskellige problemer vedrørende atomanlæg.

Bendix (KF):

Jeg ved såre vel, at det ikke er statsministerens ressort, men da spørgsmålet nu er blevet bragt op her i spørgetiden, vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at vi i oktober måned havde en drøftelse om atomkraftværker, atomkraftværkers placering og EF-forskningspolitikken i forbindelse med atomkraft. I denne forbindelse oplyste den daværende miljøminister, at regeringen i december måned fra et sagkyndigt udvalg ville få en indstilling vedrørende placeringen af eller placeringsmuligheder for atomkraftværker. Det var det, man dengang kaldte, at der skulle stilles nogle osteklokker rundt omkring. Den daværende miljøminister sagde, at denne indstilling fra det sagkyndige udvalg ville komme i december måned, og så ville regeringens planlægningsudvalg derefter tage stilling til, hvor disse osteklokker eventuelt skulle placeres.

Nu har spørgsmålet været fremme i dagspressen i den seneste tid, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, selv om det altså ikke er statsministerens ressort, om statsministeren vil drage omsorg for, at f. eks. folketingets miljøudvalg meget hurtigt får oplysninger om, hvor langt regeringen er fremme i denne planlægningsproces.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg takker for statsministerens positive

svar og oplysningen om, at der vil blive fremsat forslag til ny lov om atomanlæg. Jeg ved ikke, hvad det indebærer, men jeg håber på, at statsministerens positive svar skal forstås således, at der ikke vil blive truffet nogen beslutninger om atomkraftværker el. lign., før der foreligger et bredt materiale med oplysninger om vor energisituation både på kort og lang sigt. Heri må også indgå fremtidige energiformer, belyst så godt, som man nu kan gøre det, på nuværende tidspunkt.

Jeg mener faktisk, at vi først efter en langvarig debat både i folketinget og i befolkningen kan afgøre, hvilke slags kraftværker man skal gå ind for i fremtiden, og viser det sig på baggrund af den debat og de oplysninger, der vil foreligge, at det er nødvendigt med atomkraftværker, håber jeg, at beslutningen vil ske ved en anlægslov for hvert enkelt atomkraftværk, sådan at folketinget er medbestemmende om alle væsentlige spørgsmål i forbindelse med atomkraftværker: beliggenhed, type, sikkerhed, miljø osv.

Der er jo nemlig stor forskel på, hvilken type atomkraftværk man vælger, om man vælger et, der kræver naturligt uran, eller et, der kræver beriget uran. Det er derfor både et økonomisk spørgsmål og et sikkerhedsmæssigt spørgsmål, men det er tillige et spørgsmål om den afhængighed, vi bringer os i over for andre lande. Jeg håber, at statsministeren er enig i disse synspunkter.

Statsministeren (Poul Hartling):

Hr. Bendix vil jeg svare: ja, folketingets udvalg skal blive holdt underrettet om de resultater, som kommer frem i regeringen fra planlægningsudvalget.

Med hensyn til det sidste spørgsmål fra den ærede spørger vil jeg sige, at det lovforslag, som kommer i morgen, ikke direkte har med placering af atomanlæg i Danmark osv. at gøre, men derimod med internationale bestemmelser om erstatning i forbindelse med atomanlæg.

Når det videre bliver sagt, at spørgeren må gå ud fra, at mit svar skal forstås sådan, at der vil blive fremsat anlægslov for atomkraftværker, hvis og når de skal bygges, må jeg sige, at jeg ikke går ind i det lovtekniske spørgsmål om, hvordan det skal ordnes. Det, jeg har sagt, er, at folketinget må tage